

LA CASA DE L'ERMITÀ:

un exemple de reforma integral a la Part Alta

La Part Alta de Tarragona té moltes possibilitats però també masses complexitats si parlem d'actuacions urbanístiques. Rehabilitar o reconstruir una casa pot arribar a ser una quimera per les dificultats dels espais i els nombrosos permisos que cal demanar. Però tot és possible si amb voluntat s'acaben salvant els problemes. Els membres de la Confraria de Sant Magí ho poden explicar en primera persona. Ara fa dos anys, la seva seu social eren dues cases velles en molt mal estat de conservació però avui conviuen en un espai rehabilitat i recuperat que els dona tots els serveis necessaris.

Els dos immobles, ubicats als números 12 i 14 del carrer Portal del Carro, al costat de la capella de Sant Magí, en formen ara un de sol. Amb les obres, la coneguda Casa de l'Ermità és molt més gran. La feina realitzada ha estat intensa perquè s'ha fet una rehabilitació integral enderrocant totes les plantes. La metamorfosi constructiva ha permès crear un edifici de funció polivalent amb tres plantes. A la primera hi ha una sala adaptada i la sala de conferències. A la segona hi trobem el magatzem i un despatx per al capellà administrador de la capella de Sant Magí. A la planta golf a hi ha la part administrativa amb la secretaria i la sala de reunions. I com a colofó, també a les golfes, es manté l'accés a la part del pas de ronda de la muralla romana. La planta baixa acull la sala d'exposicions i un pati exterior. Un ascensor connecta totes les alçades.

El projecte s'ha fet a tres bandes. L'arquitecte Josep Maria Bartolomé ha dirigit l'obra, l'arquitecte tècnic Julio Baixauli ha ofert els seus serveis gratuïtament per executar l'actuació i Adolf Quetcuti, també arquitecte tècnic, ha estat el supervisor final. Quetcuti ha exercit aquesta funció des de l'àmbit social, com a President de la Confraria de Sant Magí. Ara, ens explica amb detall tot el procés, els orígens del projecte i la seva execució.

Adolf Quetcuti a la terrassa de l'immoble rehabilitat que dona al Pas de Ronda

Adolf, com neix el projecte al seu moment i de quina manera acordeu fer les obres a la Casa de l'Ermità i l'edifici adjacent?

Això ve de fa temps, de quan era president de la Confraria de Sant Magí el senyor Francesc Magarolas, fa uns deu anys. De les dues cases, el cinquant per cent era pràcticament magatzem amb planta baixa i poca cosa més. I es va pensar en fer una restauració integral i aprofitar-la. Per tant, Magarolas va ser el primer que va pensar en el tema. Ell va deixar el càrrec de president i llavors va entrar el Jordi Sàmper, que a més és arquitecte tècnic i va mantenir la idea de fer la restauració de les dues cases. En època seva es va adjudicar el projecte a l'arquitecte Josep Maria Bartolomé i

es van fer moltes de les gestions necessàries amb l'Ajuntament de Tarragona i amb el Departament de Cultura però Sàmper, per qüestions de salut, va haver de deixar la presidència. En aquest punt, Mossèn Francesc em va convèncer perquè agafés jo la presidència i va ser quan vam decidir tirar endavant les obres.

El problema eren els diners. Havíem de dependre d'un finançament extern sol·licitant un crèdit a una entitat i teníem com a aval al propi Arquebisbat de Tarragona. Amb el crèdit concedit i una subvenció de la Diputació que ens va aportar 30.000 euros anuals durant tres anys, vam tirar-ho endavant tot i que també hem anat fent accions diverses per a recaptar alguns diners.

Estat del solar abans d'iniciar la rehabilitació

Quin ha estat el procés de l'obra i en quin termini s'ha enllestit?

Ens vam plantejar tenir l'obra enllestida en un any i el termini es va complir. El Mossèn va fer la última celebració a Sant Magí el dia de Nadal del 2011, vam començar les obres al gener del 2012 i ja vam celebrar de nou el Nadal a la capella al desembre d'aquell mateix any. Faltava acabar la part interior però la façana i la estructura principal estaven del tot enllestides. Les obres les va fer la constructora Gómez-Fresneda de Vilallonga i es van complir sense problemes tot i que cal tenir en compte que estem en un cul de sac d'un carrer de la Part Alta de Tarragona. Ho dic perquè no es va poder posar grua, els camions no tenien accés directe a la zona i tot era més complicat. Amb tot, la inauguració oficial de la casa es va fer el 13 de juny del 2013.

Hi ha tres cognoms a tenir en compte un cop iniciada l'obra: Bartolomé, Bauxauli i Quetcuti. Quin rol heu tingut cadascun de vosaltres?

El Josep Maria Bartolomé va ser el tècnic redactor del projecte i el director d'obra. El Julio Baixauli, com arquitecte tècnic, es va encarregar de l'execució de les obres i jo mateix que, tot i ser del ram, en aquest cas actuava com a supervisor o com a mitjancer entre la Confraria i els tècnics. Cadascú tenia el seu paper ben definit i he d'agrair la professionalitat d'ells dos.

Alçat de la façana

Parlaves fa un moment de les dificultats per fer aquesta obra tenint en compte la singularitat de la Part Alta. D'alguna manera, aquesta obra ha estat exemplar en aquest sentit però, hi ha altres espais, també a la Part Alta, on s'hi podria intervenir de manera similar a aquesta?

Penso que sí, que n'hi ha molts. Des del Gremi de Pagesos de Sant Llorenç i Sant Isidre, que també són els propietaris de l'Església de Sant Llorenç, s'ha adequat i rehabilitat del tot la casa que tenen al darrera per a l'ús de la pròpia entitat. Si entitats amb pocs recursos són capaces de fer aquestes coses, crec que trobarem molts espais a la Part Alta que es podrien recuperar. Tenim un exemple claríssim d'una casa que sap molt greu que estigui com està, parlo de Cal Pobre, i que es podria recuperar. I com aquesta n'hi ha moltes altres. Seria interessant que hi hagués un Pla que tingués en compte les intervencions en aquests tipus d'immobles i ho fes tot més fàcil en el sentit d'evitar que facin falta tants permisos i llicències. S'ha de tenir tot controlat però fins a un cert punt, ser més àgils. Un propietari no pot estar esperant vuit o deu mesos a que se li doni una llicència. S'ha de canviar i agilitzar els processos.

Una darrera qüestió. Quin creus que ha de ser, a partir d'ara, la funció d'aquesta seu de la Confraria a banda d'esdevenir el vostre espai de reunions? Cal dotar-la de més amplitud social?

Per suposat. Com vaig dir el dia de la inauguració, aquest espai ens ha de permetre apropar la figura de Sant Magí als més petits que són, sens dubte, els únics possibles continuadors de les tradicions. Els hem de possibilitar acudir a aquesta casa de l'Ermítà, conèixer la vida del Sant i que gaudeixin, com ell, dels paratges naturals, simples i austers que donaven sentit a la seva vida. I també hem de pensar que un espai que no s'obre a la ciutat, esdevé un espai sense projecció i sense vida. Nosaltres treballem perquè de forma més o menys continuada, es pugui assistir a la casa de l'Ermítà a escoltar alguna xerrada, visualitzar algun audiovisual, participar d'alguna presentació documental o literària o, perquè no, escoltar algun concert de petit format. Sant Magí és popular i ha de ser el poble qui també gaudeixi d'aquest espai tan maco que ara tenim.

Redacció TAG